

voorstellen, 'n reportage internationale Nee — niet t dezen keer als eens in dezen keer — en-statuten, en, die een ns jouw ge- trieken had- waren geko- ach contact, lo, (heb je deed alles id van cul-

er het feno- is een mag- filosoof', of wilden Hem

de schóone de lotus in onder den

op van het rsfotoafen de? De on-

geen woord loopen. Niet eenige wat ag om oecu- is ontroerd. „De eilan- Een filistijn, stof ook de twaalfjari-

ik ding. Hij ecumenische ngschikking le vordering : aan Israël ings-, d.w.z. len — num- is niet : sgraan. Het vergaat, dat n kruis. En

r alle Joden nk. Dat be- Boven. God leische jon- ruiste Borg.

van Joh. 6. preek over Hi Nu, het leesch eten, rekking van sobus 5. De sloozen van n Nazareth onder den

Het is ons ester onder ld ter helle.

f elk oecu- interviewen. Maar om anders hoor

VENATOR. op den vin- twege ge- schreef de n oorlog — t appll ge- — welbe- erscheen 13 6 (3 Aug.).

ouw Bremer 1. Wat zeg VENATOR.

KERKEN. el bezig de schrijft dr

a het com- fit, dat het nnen gaan. rt ook, dat le in China ng en nieu- k deze hou- gen nadere

van Kerken regeven tot k reeds ge- a volgehou- zeggen een rwen, chris- het zien — me een be-

dreiging is geworden voor de gehele vrije wereld. Zij zijn grotelijks verontrust. Zij zijn geschokt, dat Wereldraden van Kerken en kerkelijke leiders het zo vrijmoedig, in de naam van de Christenheid nog wel, het zouden hebben opgenomen voor zulk een systeem met zijn atheïsme en zijn haat tegen de allerhoogste Naam van God. En deze situatie bewijst meer en meer de verwarring, die er heerst onder kerkleiders, die zich zo diep in deze zaken hebben begeven.

God leidt mannen en bewegingen, welke Hij van plan is te verderven, juist in situaties als deze. Hij laat hen toe te volharden in hun zelfverdwazing en de uitvoering van hun plannen lang genoeg om grondig te worden gecompromiteerd en dan trekt Hij het net dicht.

Wat kan in zulk een geval verwacht worden van zulk een opportunistische beweging? En van zulk een opportunistische kerkelijke leiding? En van een Kerk of een beweging, welke door een lange onderdompeling in een zekere theologie, de waarheid Gods verandert in een leugen zoals 't modernisme doet en deze goedpraat? De hele geschiedenis leert ons, dat deze mannen en bewegingen van kleur zullen verschieten, wanneer dit nodig is om aan de consequenties van hun eigen dwaasheden te ontkomen.

Zij zullen dit doen in weerwil van het feit, dat een van hun leiders, Dr Henry Sloane Coffin in zijn boek: Religion Yesterday and Today op blz. 172 zeer eenvoudig de tegenstrijdigheden beschrijft, waarin opportunisten zo menigmaal vallen, wanneer hij daar zegt: „De mensen verachten terecht een „kameleonkerk“ die de kleur aanneemt van de in omloop zijnde gedachten en zich aanpast bij de standaards van de hedendaagse samenleving“.

Zulk een verandering vindt nu plaats onder de leiders van de Wereldraad. De steeds in kracht toenemende overtuiging, dat het communisme alle vrijheid zal verstoren en de welgefundeerde aanklachten van communistische sympathie zijn ingeslagen, maar deze mensen willen ze niet erkennen.

Een merkwaardige zaak is geschied. De Amerikaanse Sectie van de Wereldraad van kerken heeft juist een samenkomst gehouden te Buck Hill, Penns. in de laatste week van Maart 1950 en heeft daar enige „vervanging“-resoluties aangenomen. Bisschop Oxnam was aanwezig en ook Dr Joh. A. Mackay. Naar de publieke pers meldt heeft deze conferentie in een voltallige zitting een rapport aangenomen, dat getekend was door Bisschop Oxnam en anderen, hetwelk inhield, dat „de groep het algemeen geloof der Christenen bevestigt en de aanklachten, die er tegen geïmpliceerd zijn, ontkent“. Naar de persverslagen melden, verklaarden zij, dat elke idee als zou de Raad gunstig staan tegenover het communisme gebaseerd was op een ongelooflijk misverstaan van de feiten.

Ook is gerapporteerd, dat de groep heeft verklaard: indien er ook maar enige twijfel mocht zijn in iemands gedachten ten aanzien van de houding van de Assemblée te Amsterdam tegenover het communisme die wet, dat het getuigenis klaar was en dat de reactie van de communistische autoriteiten tegenover de strenge en duidelijke veroordeling, welke van de communistische theorieën en praktijken gegeven zijn, het wel dramatisch hebben bekend gemaakt aan de lezers van de dagbladen in het getuigenis bij het openbaar onderzoek in de vervolging van de Bulgaarse pastoors.

Om aan de politieke en economische noden van de dag het hoofd te bieden heeft de groep daarna opgesteld „het doel van een verantwoordelijke samenleving“ welke er een dient te zijn, waar vrijheid de vrijheid is van mensen, die de verantwoordelijkheid tegenover rechtvaardigheid en publieke orde erkennen en waar zij, die de politieke autoriteit dragen of de economische macht hebben ook verantwoordelijk zijn voor de uitoefening tegenover God en het volk, wiens welvaart er mee gemoeid is.

Wanneer wij zulk een uitspraak lezen, schrijven we onze ogen eerst eens uit en vragen wij ons af: Kan een luipaard zijn vlekken veranderen? De Wereldraad van Kerken en zijn „verantwoordelijke“ leiders zijn zo ver gegaan in hun waardering van collectivistische theorieën en praktijken, dat zij inzien, dat zij, om het vertrouwen van het christelijk publiek te houden, een toontje lager zullen moeten zingen, de inhoud van hun vroegere verklaringen moeten wijzigen en de betekenis van hun vroegere aangenomen houding moeten verkleinen. Doch dit zal moeilijk gaan. Al hetgeen nodig is om iemand te overtuigen van de grote tegenstrijdigheid tussen hun vroegere verklaringen en die van Buck Hill is ze eenvoudig naast elkaar te plaatsen en te vergelijken. Een van beiden, de Wereldraad van Kerken is hopeloos verdeeld in het geven van zijn adviezen en is daarover in volslagen verwarring, of het luipaard is bezig zijn vlekken te veranderen. Is het mogelijk, dat de Wereldraad aan een kameleon gelijk is en tracht zijn kleur te veranderen als een beschermende maatregel? Behalve alle overwegingen van deze aard is er nog een nader en beslissend feit: het is „dit, dat God vaak diegenen, die zich van Hem afwenden aandrijft in een „slop“, waaruit ten slotte geen ontkoming meer is. Hij brengt ieder persoon en ieder stelsel, hetwelk Hem verwerpt en Zijn waarheid misbruikt in het gericht. Wij geloven, dat God voor onze ogen bezig is deze heel ernstige zaak te voltrekken en dat dit proces niet zal eindigen totdat het de onmacht van iedere vorm van moderne ketterij onzer dagen aan het licht heeft gebracht, totdat iedere leider van deze bewegingen, die zo veel hebben gedaan om de waarheid en het program van God te vervangen door menselijke theorieën en schema's, is gediskwalificeerd.

Het is telkens weer de poging om te laveeren die alles bederft. Het is wat Philo wilde: 2 extremen opstellen (voor extremisten) en dan in het midden te gaan staan: de deugd in het midden. Men stelt hier steeds zijn eigen (wisselend) standpunt vast. En noemt het: middel-punt. Ook wel (Philo): koninklijke weg!

K. S.

JUFFROU BREMER.

De G. Visé schrijft in het Meisjesblad:

En alles gelezen hebbende zeg ik het Adolphus van harte na: Pas op voor juffrouw Bremer! Niet voor onze juffrouw Bremer — geen sprake van! — maar voor de Frederika Bremer, waar Adolphus over schreef. Want al is dan deze „Frederiekje“ reeds sinds 1865 niet meer onder de levenden, dóód is ze niet. Het sóort moet je weten. Ik heb dat soort Frederiekjes gekend. Ze wisten alles. Dat wil zeggen: alles wat in het Kerkelijk Jaarboekje staat. En van alle dominees welke gemeenten ze gediend hadden en van wie ze familie waren en of ze in Amsterdam dan wel in Kampen gestudeerd hadden, dan wel nóch in Amsterdam nóch in Kampen, omdat ze van artikel 8 en dus singulier waren. Of moet ik het anders schrijven: singulier en dus van artikel 8? Ik herinner me zoo'n juffrouw uit mijn jeugd. Wij gaven haar twee bijnamen. De eerste was: „De Nieuwe Haagsche Courant“. Omdat ze alle nieuwtjes wist. Als de radio er toen al geweest was, hadden we haar vást: „Het gesproken Dagblad“ genoemd. En haar tweede bijnaam was: „Het Jaarboekje“. Omdat ze om zoo te zeggen 't Jaarboekje van buiten kende. Dat laatste legde haar in de ogen van sommige menschen een (gereformeerden) stralenkrans om het hoofd. Men vond dat toch heimelijk wel „je van hét“, een zuster, die zoo meeleefde. Maar..... van de echte kerkelijke papieren, de belijdenis, wist deze „juffrouw Bremer“ niets. En als ik Adolphus Venator goed heb begrepen, en dat zal wel, want hij schrijft met het oog op zijn jongere tijdgenooten héél bevattelijk, dan is het maar zijn bedoeling geweest tegen die jaarboekjes-zusters te waarschuwen en er op aan te dringen, dat ook jij, Willy, de echte kerkelijke papieren zult kennen. Adolphus, oudere tijdgenoot, blij je weer te hebben gezien! Ook om Willy!

✱

Intusschen: als ik nu eens een katechetetje schrijven moest aan een jongeren tijdgenoot, een met een buitgins-n en dus niet aan jou, Wil, maar aan een uit den anderen bond, dan zou ik óók wel eens een stukje willen schrijven onder datzelfde opschrift: Pas op voor juffrouw Bremer!

En dan denk ik daarbij niet aan die Zweedsche juffrouw Bremer uit de vorige eeuw (het type-Bremer dan!) maar dan denk ik ditmaal toch aan onze juffrouw Bremer. Let wel: niet aan den persoon van juffrouw Bremer, maar aan het type. Aan onzen bond. Aan den Meisjesbond. Ze zijn me n.l. van den anderen kant een beetje te..... ik weet eigenlijk niet hoe ik dat nu zoo gauw zeggen moet. Maar ik vind, dat ze in elk geval het een beetje anders moesten aanleggen. Laat ik het maar zoo zeggen: ze moesten juffrouw Bremer juffrouw Bremer, d.w.z. onzen Meisjesbond nu maar onzen Meisjesbond laten!

Daarover een volgend maal meer! Intusschen hoop ik, dat je met mij de epistels van Adolphus Venator in De Reformatie zult bijhouden. Het zal me deugd doen! En zonder twijfel: jou ook!

Wel bedankt, de Visé. Van Adolphus Venator's wederkeer hebben we tot nu toe alleen maar plezier gehad in ons Reformatie-huis.

K. S.

KERKNIEUWS

(Om tijd en onnodige moeite te besparen, verzoekt de Redactie berichtjes voor deze rubriek rechtstreeks naar de administratie in Goes te zenden.)

Beroepen te:

Minnertsga, Noordbergum, Cand. J. van Benthem te Volkenhove.

Zaandam, J. F. Hey te Hasselt.

Bedankt voor:

Trebeek, J. J. Arnold te Vrouwenpolder. Haarlemmermeer O.Z., J. van der Haagen te Uitrn.

— AMSTERDAM-CENTRUM. De kerkeraad van Amsterdam-C. acht het na uitvoerige bespreking verantwoord over te gaan tot het beroepen van een tweeden predikant. Op een gemeentevergadering zal hierover met de leden der gemeente gesproken worden.

— NAAR CURAÇAO. De Bremmer te Zwolle ontving een verzoek van den kerkeraad van Curaçao de gemeente aldaar eenigen tijd te dienen. De kerkeraad van Zwolle heeft dit verzoek besproken en er in principe zijn goedkeuring aan gegeven. Ongeveer Maart 1951 zal D.V. de Bremmer vertrekken.

— NIEUWLEUSEN. De Geref. Kerk te Nieuwleusen hoopt D.V. Vrijdag 8 Dec. a.s. haar nieuwe kerkgebouw in gebruik te nemen. Het gebouw is gelegen aan den Ommerdijk te Den Huis, juist over de brug. Vóór de overdracht van het gebouw aan den kerkeraad zal een Dienst des Woords worden gehouden, aanvang 7 uur 's avonds, waarin de plaatselijke predikant, ds H. Scholte, zal voorgaan. Daarna wordt het gebouw door de bouwcommissie aan den kerkeraad overgedragen, terwijl verder gelegenheid is voor genodigden een woord te spreken. Belangstellenden zijn hartelijk welkom, in het bijzonder de broeders en zusters uit genabuurde kerken en uit de kerken van Groningen en Helpman, die bij de daar gehouden huiscollecte onderdak en logies hebben verleend aan de collectanten uit Nieuwleusen.

— JEUGDLEIDERSCONFERENTIE. De Bond voor Geref. Jeugdorganisatie zal op Dinsdag 26 en Woensdag 27 Dec. op het landgoed „Birkhoven“, Barchman Wuytterslaan 300 te Amersfoort een jeugdleidersconferentie houden, waarop een referaat gehouden zal worden door Dr P. Jasperse van Leiden over: puberteitskwesties en de behandeling van de Bgb. geschiedenissen, die in verband staan met het seksuele leven. Aan deze conferentie wordt ook de jaarvergadering van den Bond vastgeknoopt. De conferentie begint Dinsdagmiddags om half twee.

— AMBON. Hier volgt een afschrift van een schrijven aan den Raad van Ministers (eveneens afschrift hiervan gezonden aan de Voorzitters van de Eerste en Tweede Kamer):

„EXCELLENTIES,

De Raad der Gereformeerde Kerk van Rotterdam-Zuid,

OVERWEGEND,

1. Dat de in het gebied der Zuid-Molukken wonende Ambonese bevolking een bevolking is van een gebied, als bedoeld in art. 2, lid I der Overgangsovereenkomst van de Ronde Tafelconferentie, welke bevolking derhalve het recht had zich tot een afzonderlijke deelstaat te vormen met de bevoegdheid al dan niet uit de Republiek der Ver. Staten van Indonesië te treden;

2. Dat de bedoelde Ambonese bevolking dit recht niet op de voorgeschreven wijze heeft kunnen uitoefenen, daar herhaalde verzoeken van de deelstaat Oost-Indonesië tot de regeringen der V.S.I. en van Nederland, alsmede tot de Commissie der Ver. Naties om de bedoelde bepaling toe te passen op het gebied der Zuid-Molukken, zijn afgewezen;

3. Dat de uitoefening van bedoeld recht overeenkomstig art. 2 der Overgangsovereenkomst voorts geheel onmogelijk is geworden, doordat de regering der V.S.I., in strijd met de R.T.C.-overeenkomsten, op 20 Mei 1950 een eenheidsstaat heeft geproclameerd;

4. Dat de Zuid-Molukken-Raad op grond van de hiervoor genoemde overwegingen bevoegd was eigenmachtig het aan de Ambonese bevolking toekomende zelfbeschikkingrecht te verwezenlijken, de onafhankelijkheid van de Republiek der Zuid-Molukken uit te roepen en gerechtigd is die onafhankelijkheid tegenover iedereen te handhaven; MET VERONTWAARDIGING KENNIS GENOMEN

HEBBEND van de berichten omtrent de schending van de zelfbeschikking der Zuid-Molukken door gewelddadig optreden en blokkade van de R.I.S.-regering; CONSTATERENDE, dat de regering te Djakarta hiermede handelt in strijd met art. 3 van het Unie-Statuut, krachtens hetwelk alle in Indonesië wonende mensen aanspraak hebben op gelijke bescherming tegen iedere achterstelling;

VAN OORDEEL ZIJNDE, dat een dergelijk optreden der R.I.S.-regering niet te rijmen valt met de verantwoordelijkheid van de Nederlandse regering naar de overeenkomsten der R.T.C. en — wat veel meer zegt — bovendien in strijd met de geopenbaarde wil van God, de opperste Souverein, Die de Overheid verordend heeft en wil, dat de wereld geregeerd wordt door wetten en politien, opdat de ongebondenheid der mensen bedwongen worde en het alles met goede ordinantie onder de mensen toega;

ROEPT U OP, overeenkomstig het Woord van God — dat onder meer in Romeinen 13 zegt, dat de Overheid Dienaresse Gods is, de onderdanen ten goede, en in Exodus 20 vers 16 het spreken van een vals getuigenis tegen de naaste verbiedt, zodat Uw regering de met de R.I.S.-regering aangegane overeenkomsten naar waarheid dient na te leven — haastig recht te doen en het onrecht te bestrijden, dat het Ambonese volk wordt aangedaan (een volk, dat in tegenstelling tot andere Indonesische volken tot het laatst toe trouw aan het Nederlandse gezag is gebleven en goed en bloed heeft geofferd voor de bevrijding van ons land), door:

a. Te bevorderen, dat de door de R.I.S.-regering gepleegde rechtsschendingen via de Commissie van de Ver. Naties of anders rechtstreeks op korte termijn door de Veiligheidsraad worden behandeld;

b. Daadwerkelijk een einde te maken aan de onmenselijke hongerblokkade tegen het volk der Zuid-Molukken, welke nog steeds voortduurt;

c. De R.I.S.-regering aan te zeggen, dat haar optreden tegenover de Republiek Zuid-Molukken niet kan worden geduld en door de Nederlandse regering met alle haar ten dienste staande middelen zal worden tegengegaan;

d. De door de R.I.S.-regering gepleegde rechtsschending voor te leggen aan het Unie-Hof van Arbitrage, indien deze niet onmiddellijk beëindigd wordt.

Namens de Raad der Gereformeerde Kerk van Rotterdam-Zuid:

w.g. R. KOOLSTRA, Praeses.
w.g. J. J. GROENENDIJK, Scriba“.

— MESCHOBOR. De Heer heeft groote dingen aan ons gedaan, dies zijn we verblijd!

Vanuit Ngabang, West-Borneo, bereikte ons het verblijdende bericht, dat de Heer en Mevrouw Moerkoert, na een zeer voorspoedige reis, behouden en in goede gezondheid aldaar zijn aangekomen.

Leek het aanvankelijk even, dat niet alle autoriteiten meer gunstig dachten over zijn toelating, zoodat er eenige vrees in ons hart leefde; de Heer heeft alle vrees beschaamd en zelfs boven bidden en denken alles welgemaakt! De Assistent-Resident en de Chef van Politie van West-Borneo hebben het echtpaar Moerkoert met een luxe auto naar Ngabang laten rijden en hen daarbij vergezeld. Voorwaar geen geringe eer! Voorloopig hebben ze hun intrek genomen in het huis van Dr Hofsteenge, die een gedeelte van zijn woning gastvrij aan hen heeft afgestaan.

De Heer Moerkoert schrijft ons het volgende: „Dat het hun goed ga“, zoo was het thema van den

Wijzigingen Handboek 1950

(Om tijd en onnodige moeite te besparen, verzoekt de Redactie berichtjes voor deze rubriek rechtstreeks naar de administratie in Goes te zenden.)

Blz. 61 DEPUTATEN CLASSIS. Art. 19 K.O. H. van Garderen enz.; Postr. 517949 t.n.v. Penn.meester Dep. Art. 19 K.O. p/a. H. v. Garderen, Hyacinthstraat 21, Utrecht.

Blz. 65 AALSMEER. Adres kerkeraad: P. de Vries, Sportlaan 52.

Blz. 71 LEERDAM. De J. Kok woont: Schalkseweg 4 D.

Blz. 94 PRETORIA (Zuid-Afrika). Aldaar institueering. Adres kerkeraad: J. C. Jansen, Lutitgstraat 145, Pretoria (Zuid-Afrika).